

Carstensen: Jeg skal fatte mig i stor Korthed. — Først skal jeg berøre en Ytring fra det ærede Medlem for 6te Kreds (Hey) om, at jeg havde talt lidt haanligt om „Værdigheden“. Jeg er mig bevidst, at jeg ikke har haanet noget. Jeg sagde, at jeg ikke forstod de i saa Henseende fremkomne Udtalelser. Har jeg haanet nogen, er det mig selv, hvem jeg herved har beskyldt for Mangel paa Eyne.

En anden Beskyldning, der imidlertid ikke er rettet til mig, men til den højt-ærede Minister, kan jeg give min Tilslutning. Jeg finder, at det havde været ønskeligt, om den højtærede Minister havde taget sig en lille Smule af, at vi havde faaet de skitserede Planer meddelte til Landstinget. Der er ikke gjort Skridt i den Retning. At jeg personlig har set dem i Folketingets Udvalgsværelse Nr. 10, er min egen Sag, men Tinget har ikke noget at takke for i den Retning.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Svend Hagsbro*): Det ærede Medlem for 6te Kreds (Hey) henvendte jo en hel Del Bemærkninger til mig. De fleste af dem skal jeg lade ligge. Jeg har hørt dem og ogsaa læst dem adskillige Gange før. Jeg har svaret derpaa det, jeg har haft Grund til at svare, og jeg skal henvise det ærede Medlem til det, jeg paa andet Sted og til anden Tid har sagt derom. Men naar det ærede Medlem om min Optræden i denne Sag brugte et saa stærkt Udtryk som det, at jeg med brutal Haand havde holdt fast ved det, som Loven bød, skal jeg tage det nogenlunde med Ro. Jeg er nogenlunde hærdet overfor stærke Udtryk, ved, hvorfra de udspringe. Hvis det ærede Medlem derimod havde bebrejdet mig — og bebrejdet mig med Rette —, at jeg var gaaet udenfor den af Loven anviste Vej, vilde det have gaaet mig noget mere til Hjerte. Saa længe man kun kan bebrejde mig, at jeg har holdt mig indenfor Lovens Vej, tager jeg mig det nogenlunde let. Det ærede Medlem, der paa mange Punkter kritiserede min Optræden, gjorde ogsaa gældende, at det havde været min Pligt, efter at der ved 1ste Behandling af Forslaget i Folketinget var fremkommet saa mange Meninger om Sagen, Meninger, der ingenlunde støttede det foreliggende Projekt, at søge, særlig under Udvalgets Arbejde, at bringe saa mange som muligt til at samle sig om dette Projekt. Ja, men hvad andet er det, jeg har gjort? Det er jo netop det, jeg har gjort, at jeg har bragt saa mange til at samle sig derom, at det

er vedtaget i det andet Ting med et Fler-tal, som vist heller ikke det ærede Medlem (Hey) havde drømt om, det vilde blive vedtaget med.

Saa har det ærede Medlem og i Tilslutning hertil det ærede kongevalgte Medlem (Carstensen) anket over, at man ikke her i Landstinget vidste tilstrækkeligt — saa vidt Omstændighederne overhovedet tillade det — om, hvad det er for Planer, man stemme for. Det ærede Medlem for 6te Kreds (Hey) begyndte med at sige, at han vidste ikke andet om disse Planer, end hvad han havde læst i Ordførerens Udtalelser i det andet Ting, men det ærede Medlem kom dog bagefter og viste ærede Medlemmer, at han havde nogle Planer i sin Haand. Ja, men saa var det første altsaa galt, saa ved det ærede Medlem altsaa dog andet derom, end hvad Ordføreren i det andet Ting har sagt, thi han kender alle de Façadetegninger, som overhovedet have foreligget for det høje Ting, og som jeg tør tro have givet det Indtryk af, hvilke Ændringer det er, der nu ere foretagne i det oprindelige Projekt, som jo i øvrigt, bortset fra disse Ændringer, ligger til Grund for det hele; og i saa Fald er Sagen jo saa nøje udarbejdet, som overhovedet noget Projekt kommer til at foreligge her for Rigsdagen, naar den skal tage Stilling til en Bygning. — Det ærede Medlem savnede saa Kendskab til det ændrede Grundrids, om jeg saa maa sige, Placeringen af Rigsdagens Lokaler, saaledes som den er ændret ved det nuværende Projekt. Savner det ærede Medlem Kendskab dertil, er det ikke min Skyld; det ærede kongevalgte Medlem erklærede, at han havde set dette Grundrids, og har det ærede Medlem for 6te Kreds ikke set det, er det ikke min Skyld. Det er ikke en Ministers Opgave at bringe Sagerne fra det ene Ting til det andet, det er i hvert Fald aldrig sagt mig; dette Grundrids har foreligget og ligger formodentlig endnu i det andet Ting, og det maa være Bureauets Sag at skaffe det herop. Det ærede Medlem kunde have henvendt sig til Bureauet, hvis han ønskede at gøre sig bekendt med Grundridset, og skulde det ærede Medlem i saa Henseende have stødt paa Forhindringer, saa kunde han have henvendt sig til mig, saa vilde jeg selvfølgelig, saa vidt det stod i min Magt, have hjulpet ham til at blive bekendt dermed. Indtil videre kan jeg altsaa ikke tage mod nogen Bebrejdelse fra det ærede Medlems Side i denne Retning.

Et æret Medlem for København (Gustav Hansen) omtalte en Plan, der har